

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.15. Expenduntur viginti conuenientiæ mortis Christi, quas eleganter fusèq[ue] prosequitur P. F. Ludouicus Granatensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

fit homini consanguineus eius sanguine carnisque participet & hic soluat vitam suam tradens in mortem per quam homo liberetur & redimatur: copuletur vita Dei diuitis & mortis hominis particeps: *Expedit ut vnus moriatur homo pro populo &c.*

D. DAM. L. 3. Orib. fidei ca. 1. ac mediū. 3. p. 1. a.

1.

1013. 14.

Diuini hoc expressit verbis D. Damas. quæ doctor Angelicus interpretatur in hæc verba: *In fidei ca. 1. uenit difficillimè decensissimam solutionem.* Aliqui textus legunt: *Difficillimè p. etij decensissimam solutionem.* Sed lectio legitima prior est. Inuenit Deus infinita sua potentia, summa sapientia & suprema bonitate modi dissolutionem qui videbatur indissolubilis inter misericordiam & iustitiam, inter debitorem & solutorem: circa quæ præclara congerunt Theologi & ea Christus exposuit locutus Nicodemo: *Sicut exaltauit Moyses serpente in deserto ita exaltari oportet filium hominis: ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.* Etenim si verba hæc attentius inspiciamus, ipsa sunt quibus Caiphas utitur in huius sententiæ promulgatione: *Expedit ut vnus moriatur homo.*

§. 15. *Expedit ut vnus moriatur homo &c. Expenduntur viginti conuenientia mortis Christi, quas eleganter susceq. prosequitur P. F. Ludouicus Granatensis.*

40

E *Expedit ut vnus moriatur homo &c.* SS. Patres elegantissimè hic discunt, hæc Caiphas sententiam emicantes nõ secundum quod de pectore illo procedebat, & animo illius conciliabuli infernalis: erat etenim diabolica eloquia malitiæ; sed iuxta quod procedebat de æterno Trinitatis SS. decreto. His conformiter argumenta producit doctissima quibus congruentias ostendit mysteriorum Incarnationis mortisque fidei Dei. D. Thomas multis examinatis indicans esse pelagus immensum, ut se his expediret sic ait: *Sunt etiam plurimæ utilitates supra apprehensionem sensus humani qua consecuta sunt &c.* Quasdam earum in medium attulit Benedictus P. F. Ludouicus Granatensis, cuius sapientiam summis laudibus extulit Gregorius 13. Pontif. maxim. in tertia parte introductionis ad symbolum: cuius argumenta ita præclara sunt, ut ex quolibet eorum sufficiens & utilis queat componi prædicatione.

5. p. 7. 1. a. 2. c. 4. 46. a. 3. c. 4. contra. 34. 55. (2) Echæ. dole em. labaraja. In symbo. lo p. 3. ca. 4. 5. 6.

Postquam ostendit expediens fuisse ut Christus moreretur, ut rigori iustitiæ satisfaceret pro communi generis humani debito, ad quod nulla

creatura sufficiebat, argumentis singularibus effectus prosequitur huius mortis, quibus conueniens erat, fructusque huius arboris diuinitus Christi scilicet crucis. Primo: *Expedit ut moriatur,* ob prægrande beneficium, quod mundus ex eius satisfactione consecutus est. Huic optimè quadrat doctrina, quam explicat Card. Caiet. & Magister Soto: etenim satisfactione mortisque Christi, nostra tale robur obtrinit, ut in virtute eius ex rigore iustitiæ Dei dona regnaque mereamur, eo modo quo obsequia quæ filius regi deferret, licet valoris sint exigui: coniuncta tamen & fundata in eximij & eminentibus quæ illi Pater contulit, mercedem mereatur quàm maximam. Quia Saluator noster sibi non requirebat infinita merita, & satisfactiones infiniti pretij, quas morte sua lucratus est, omnes nobis assignauit, ut illæ, quæ in illo dignam non receperunt coronam, in nobis iustam accipiant remunerationem.

Profundam explico theologiam ex D. Pauli verbis illis supra modum arcanis: *Eum qui non nouerat peccatum pro nobis peccatum fecit, ut efficeretur iustitia Dei in ipso.* Commentatur D. Avoy: *instituta non nostra, sed Dei, nec in nobis sed in ipso.* Merita nostra ad eum gradum euehuntur, ut de iure coram Deo prætereendere valeant, non secundum quod de nostra procedunt virtute: sed secundum quod meritis mortis Christi nostri Saluatoris iniuntur: & quod prætereendere non possumus nostrorum operum merito, hoc in virtute illius valeamus impetrare.

Secundo: *Expedit ut vnus moriatur homo,* pro dignitate & gloria, quæ nobis ex illa morte prouenit, eaque adeo excellens: ut aliquo modo ipsos transeamus Angelos: quandoquidem tanti nos Deus fecerit, ut pro nobis vitam suam traderet, cum pro illis non nisi simplex suæ potestatis præceptum tiberet. Quod Dn. Leo Papa serio perpendens, nos in hæc verba alloquitur: *Agnosce Christiane, dignitatem tuam, & diuini confors naturæ, noli in veterem utilitatem degeneri conuersatione redire &c. Precium tuum sanguis Christi est.* Hinc, o Christiane velim intelligas, quantitate oporteat æstimare animam tuam: cum ipse Deus tanti illam habuerit, ut pro eâ sanguinem suum vitamque ipsam in pretium dare minimè dubitauerit.

Tertio, *Expedit ut vnus moriatur* ut summum habeamus Sacerdotem, qui pro cunctis nostris intercedat peccator necessitatibus in conspectu æterni Patris, illi pro nostra salute proprium offerens sanguinem, vitam, seipsum, & ipsam mortem, quam

quam libens pro nobis pertulit, & vulnere pro nobis suscepta, nec non D. Iohannem nobis dicentem audiamus: *Si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem Iesum Christum Iustum &c.* Hanc rationem sequitur D. Paulus conferens Christum Sacerdotem æternum cum antiquis Sacerdotibus: si namque intrante coram eo illique antiquitus offerente Sacerdote illo homine puto, & mille imperfectiōibus in puto vitulorum, arietum, & agnorumque sanguinem, placatum se demonstraret. *Quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum S. semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram, &c.* O Qualem sacerdotem? O quale sacrificium? non potest Pater illum non amare, non potest illud non acceptare sacrificium. Proh, quam amplius hic patet campus argumentorum!

Cap. 10. Quarto: *Expedi, ut moriatur*: ut plenā de Deo habeamus cognitionem eorumque omnium, quæ nostram spectat saluationem: etenim ex hoc mysterio discimus quis sit Deus, quanta eius bonitas, quam infinitus gloria valor, ob quam tanta solutio refunditur, quam horribile sit malum culpæ, ut ad eius deletionem talis tantusque sanguis requiritur. Quinto: *Expedi, ut moriatur*, ad diuinæ gratiæ consecutionem. Est autem gratia diuinæ naturæ consortium, per quam realiter verèque sumus filij Dei, sine qua nefas est regni illius scitari hereditatem. Hanc ex morte Christi consequimur, per quam nos Patri suo relecti reconciliavit, cui congruenter præfatus auctor sacrificium expendit: *Secundis arcanis plenū mysterijs.* Sexto: *Expedi, ut moriatur*: ut per hanc mortem sancta nobis tradat Sacramenta: in virtutem ex illa hauriunt, adeo necessaria nobisque vitia sicut Theologi sacratiores exponunt: illa vocat Isaias fontes aquarum viventium de fontibus Saluatoris eius pretiosi sanguinis emanantes præsertim de illo, cui de latere eius per lanceam aperto cum aqua profuxit: *Haurietis aquas in gaudis de fontibus Saluatoris.*

Cap. 13. Septimo: *Expedi, ut moriatur*, ut peccatum detestaremur, bonumque diligere. Quam dulciter tibi sapit peccatum, & quam parū illud reformidas! O Iob, sic illi Deus, vimam larvā horribilis illius monstru ceteri reuelares, ut facie illius exinde dignosceres: *Quis reuelabit faciem inluminis eius?* Perpende quam execrabile sit peccatum, cum Deus ut illud occideret, mortem subiecit: *Samsoni comparandus*: hic enim ut hostes suos Philistæos occideret, brachijs suis templi columnas amplexus est, & inspirante Deo, seipsum occidit, illos occisurus. *Quantum capio, Hieron. Bapt. de Lanuza Tom. III.*

Christus extendens in cruce brachia sua, exclamavit: *Moriatur Samson cum Philistinis.* Hoc intendit moriendo, & eoque sine mortuus est: *Ut de Rom. 6. 6. struatur corpus peccati, & ultra non seruiamus peccato.* Considera quam mortifera fuerit illa infirmitas, ad cuius medellā Dei sanguis erat necessarius. Expende quantum inducat debitum, ut rotum uniuersum, licet ipsi conueniant Angeli, capitale non habeant sufficiens ad stictam plenamque debiti solutionem: sed ad hoc adferri oportet pretium diuini sanguinis infinitum.

Octauo: *Expedi, ut moriatur*: ut in nobis flammam accendat charitatis. Hæc ceteris præfidet regina virtutibus, tanti momenti, ut illa seclū nihil sit quod diuinis oculis perfectè gratificetur. Quomodo accendetur? duo principia habet amor, ex quibus producit. Vnum in corde nobiliore, quod est amor ipse, alterum in pectore luctu cupido: & ipsa sunt beneficia. Primum ex ipso amore generatur est etenim ignis; qua ratione melius ignis quam altero igne succenditur? nihil est quod sic amorem accendat, quam ipse amor, etenim obuiet notum est. *Si vis amari, ama, Rom. 5. 8.* Patet hic diuinus in nos amor. *Commendat autem charitatem suam Deus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, pro nobis mortuus est.* Quid arbitraris, cum D. Ber. illa esse vulnera, quibus totum eius corpus in cruce pendulum apertum cernis, nisi ora quibus tibi amorem suum loquitur & persuadeat? *Vulnera ista ligantur pro me, quia diligis. D. Bern. 10. 16.* Ignis non habens quo respicit, in ipsis rupibus aperit sibi os aperitissimum. O Petram diuinā Christum Saluatorem, quæ ora præfert quas appeturas? quis illas aperit? non tam flagra fuisse dixeris, non claros, non spinas, non militum manus, quam amorem immensum, etenim celestis sponsa Christum intuta suspensum exclamat. *Lampades eius, lampades ignis atque flammarum. Cant. 2. 6.* *Aque multi non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam.* Secundumque producit amorem beneficia, sunt etenim ligna, quæ ignis hic apprehendit, ipsique pascitur. Quis numerum explicet beneficiorum, quæ per mortem Christi nanciscimur? sunt autem remissio peccatorum, gratia Dei, adoptio Filiorum Dei, generis humani reparatio &c.

Nono: *Expedi, ut moriatur*, ut in pectore nostro fiduciam spemque confirmet. Optimè congruebat animo nostro deiecto, nostræ imbecillitati, nostrisque demeritis tale falcimentum. Quis non tali confideret Patri, qui ad nostram salutem nobis proptium dedit filium, ut pro nobis moreretur? Quid nobis negabit, qui tantum nobis largitus

patientia in passione sua præfulsit egregiè defcribit P. F. Ludouicus Granar hanc Christus tenuit patientiam attendens gaudium sibi inde prouenturum. Dicit mihi quia ratione contumeliam, morbum, paupertatem, mortemque feram patienter Christum cõsidera. *Qui præposito sibi gaudio.* Hæc consideratio illam in Martyribus produxit, adeo inuincibile: hæc illos in carceribus, flagris, cladibus, nuditate, exilio, craticulis, ignibus &c. reddidit insuperabiles, vti illa perpendit. *desideres, hortatur D. Augustin. Quia timiditas sana, vi non potest si resurrectione, corporis eius non sana.*

D. Avors.
L. de Ago.
Chr. To. 1.

Cap. 19.

41. Decimo tertio: *Expedit ut moriatur.* Vt plenum nobis sufficiens & vniuersale virtutum omnium præbeat exemplum: quarum opera nobis ad beatitudinis sunt necessaria consecutionem. Dei Filius factus est homo vt nos cœli viam doceret: fecit hoc verbis & cœlesti doctrina in Theoria: reliquum erat vt idem operibus in praxi perficeret. Consecuit magister Mathesos, vt heri diximus, primo verbis proponere doctrinam, naturam exponens & species figurarum circuli, semicirculi trianguli, quadranguli &c. & singulorum inter se proportionem, atque dimensiones. Deinde tabulam sumit easque delineat subijcitque oculis: en qualiter fiat circulus, hic cerne quomodo diuiditur semicirculus, hic attende qua ratione hoc triangulum habeat tres angulos duobus rectis æquales: itaque in praxi demonstrat quod verbo proposuit.

Ann. 3. 17.

Descendit Filius Dei Magister ille cœlestis nos instructurus: vt talem enim eum promouit Pater quando capiti eius pileum imposuit Spiritus Sancti in figura columbe, nobisque præcepit, illum audire: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit ipsum audire.* Officio suo functurus ascendit montem & velut de cathedra materiam nobis proposuit virtutum, varias multasque nobis prælegit lectiones, in diuersis multisque partibus atque occasionibus, necessitatem exposuit Charitatis, quodque sine illa nobis nulla sit speranda beatitudo: virtutis obedientie erga superiores tam Ecclesiasticos, quam sæculares docuit eminentiam: reuerentiam filiorum erga Parentes: humilitatem, qua non obtenta

cœli non possimus penetrare celsitudinem: patientiam in persecutionibus, tolerantiam in aduersitatibus, in bono perseverantiam vt nullis contrarijs & molestis retrocedamus, mundi contemptum, honorum ac diuitiarum vilipensionem, voluntati diuinæ resignationem, ad Deum feruentiores tempore necessitatis orationes, propriam vitæ contemptum quo luctemur æternam, & crucis denique banulationem. Omnia hæc primo verbo docuit, quo nobis Sacrosancti Evangelij doctrinam exposuit easque omnia quæ nobis sunt conuenientia. *Ego Dominus præceptor Isai. 48. 17. tuus docens te vtilia.* Vt autem hæc congruè capiamus, illa voluit postmodum operibus exhibere, atque in illis nostris oculis opponere practicum Euangelium: charitatem adeo feruidam demonstrans, vt ad hominis miseriam salutem non effuderit aurum, non argentum, sed proprium sanguinem & vitam: parum dixero pro amicis suis, sed pro inimicis, quibus pallus non est amariore, quique vitam illi adimebant. Deicidat *Commendat autem Deus charitatem suam in nobis Rom. 5. 8. quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est.*

Magna nimis erat illa Constantini Imperatoris compassio: cum enim toto corpore suo sceda & terribili lepra perfundere, consultum iudicatum & expedire sapientissimi Physici, quatenus ad eius emundationem balneum de puero rum sanguine sibi subditorum procuraret: quocirca tragnum eo sine numerum collegit puero rum occidendorum: verumtamen eorum miseris, matribusque compatiens, tantam noluit tamque execrabilem exercere lamienam, eligens ipse potius grauilimos, quibus torquebatur perpeti cruciatus, quam tantorum innocentium, licet subditorum, sanguinem effundere. Quid esset si paruuli illi lepra laborarent aut aliquis eorum vilissimi cuiusdam mercipij filius immundus & seditiosus, cui sanguis omnis comprutuleret: Imperator autem salute gauderet integra, purissimoque sanguine; nihilominus omnem hunc proponeret in lauacrum vilissimi illius serui spurcissimi & refractarij?

Hoc in filio Dei pro nobis præstitum admiramur, quo patet opere illius expressa patientia; cum illam tenuit it adeo constantem, vt ipsemet iudex in stuporem raperetur, quod nec vnum verbulum falso acclatus in sui proferret exonerationem. Patet hic quina tolerantia quando tondetur obmutescens. *Sicut quis ad occisionem ductus est & cum male tractaretur, non aperuit os suum; cum malediceretur, non maledicebat, cum perteritur,*

N u n u n u n 1 teritur.

teretur, non comminabatur. Hic roboris intus habemus exemplar: non enim pedem retraxit ab opere quod in nostrum commodum suscepit usque ad mortem. Hic reverentiam testatur superioribus debitam seipsum iudicibus sine replica subdens iniuriosis: lucet hic prompta aeterno suo Patri obedientia: patet oratio mortis angustij prolata: profertur hic Paupertatis Evangelicæ in eius nuditate prototypon, & mortificationis in cruce, in qua quiescit lucidissimum speculum: hic discimus honorum opumque mundi contemptum. Eia agite, discipuli hanc classem frequentate: ad classem ò Christiani, ad classem, discite filij vestris obedire parentibus, cum caput illud videatis inclinatum illi, quod Pater ei præceperat. Huc adverte divites, & pauperibus vestra substantia discite ferre subsidium, cum celestem hunc cernatis iustitorem omnem suum sanguinem liberaliter pro illis effundentem, accurre vindictæ flagrantissime, & iniuriarum disce remissionem. Hic siste gradum impatientissime: & licet graves perpeti disce molestias: hic te videam honoripeta: perpende quis finis, quis honorum mundi terminus: neque te prætereamus ventris cultorem, atque in felle hoc & aceto tuas disce epulas potusque spernere Martiales: ad scholam ò Christiani: hic considerate quid vos doceat Evangelium operibus expressum: vobis enim cum sapiente loquitur: *Appone cor tuum ad doctrinam meam* &c. ecce descripsi eam tripliciter, ad cathedram meam concurrete: multariam enim meam vos doceo sapienciam. Quotcumque tempore illam amoris discipulus frequentavit D. Iohannes in virum evasit sapientissimum: & tu quoque enaderes si illam pro debito frequentares, habes hic quid tibi in se ipso proponat atque in carne sua: virtutum scilicet exercitium, viam inquam ad cælum tendentem: *Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, quam invitavit nobis viam novam, & viventem per velamen, id est carnem suam* &c. verba sunt Apostoli viam iniciavit cæli, exercitium scilicet virtutum in seipso, & in carne sua viam viventem: non enim nobis eam proposuit verbis mortuis, sed operibus viventibus in carne sua.

Hoc Psalmista verbis illis indicavit, quæ ex illa occasione declaravimus: *Tecum Principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum.* Graeci legunt: *In splendoribus sanctitatum.* Diem virtutis suæ, diem dicit suæ passionis. Quamvis enim dies fuerit infirmitatis carnis suæ, quæ passa est & mortua: verum tamen per illam ipsam opus

suum perfecit, & divinam suam prodidit fortitudinem. In illo die cum Patre fuit suo principio de quo processit secundum id quod ipse dixit: *Qui me misit, nec me, & non reliquit me solum* &c. Hic splendores effulserunt sanctitatum; etenim hodie virtutum omnium exemplar dedit integerrimum quatenus omnes ex illo disceremus.

Quaridecimo. *Expedi ut moriatur*, ut suam redderet asperitatem & paupertatem Evangelicam; videmus enim illam in hac morte in gradu superlativo. *Quintodecimo. Expedi ut moriatur*, quo nobis meditationis & contemplationis materiam proponeret altissimam; etenim hic tota comprehenditur materia sapientie omnipotentie, bonitatis, misericordie, iustitie, Deique thesaurorum. Idcirco quando celeriter pertransiens Moysi voluit numeros suos exponere videndos, quo symbolo hoc illi mysterium aperuit, dixit, quod illi omne suum bonum obijceret spectandem; *Quædam tibi omne bonum.* Hic est liber ille D. Pauli Apostoli, *perpetuum & omne studium. Non enim iudeavi me scire aliquid inter vos nisi Iesum Christum & huic crucifixum.*

Decimosexto. *Expedi ut moriatur*, quo nobis tribuat, quod per hanc mortem æterni Patri præsentemus & in orationibus ac petitionibus nostris divinæ maiestati proponamus. Sæpe numero nos præmonuit. *Non apparebis in conspectu meo vacuus* Quid ergo Deo meo gratum offeram & acceptum; etenim in me præter peccata, scelera, & defectus invenio nihil offerendum: hæc cura Michæam Prophetam excruciat; illum audio inquirentem. *Quid dignum offeram Deo pro peccatis meis: In illum finem tormenta sustinuit, nobisque suam communicavit mortem, dolores, vulnera, sanguinem & merita Patri suo æterno à nobis offerenda.* Iacob conspectui fratris sui Esau compariturus, quem sibi noverat indignatum, prius placatæ studuit, eoque animi munera præmisit illi armentorum & gregum bouum, ovium, vitulorum &c. quid ego Deo dignum offeram: coram eius adveniens præsentia quo reddam eum mihi placabilem? ecce crucem, sanguinem, vulnera, obedientiam, patientiam & mortem filij eius dolorosissimam, & ipsam Filium crucifixum & pro me mortuum.

Quanto Iacob in Agypto humanis valedixit filios suos sub manu & potestate reliquit Iosephi: verum quid iustrum formidans, ne forte Ioseph memor iniuriæ, & infamis prodicionis, qua fratres contra illum, conspiraverant

Pro. 22. 17

Appone cor tuum ad doctrinam meam &c. ecce descripsi eam tripliciter, ad cathedram meam concurrete: multariam enim meam vos doceo sapienciam. Quotcumque tempore illam amoris discipulus frequentavit D. Iohannes in virum evasit sapientissimum: & tu quoque enaderes si illam pro debito frequentares, habes hic quid tibi in se ipso proponat atque in carne sua: virtutum scilicet exercitium, viam inquam ad cælum tendentem: Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, quam invitavit nobis viam novam, & viventem per velamen, id est carnem suam &c. verba sunt Apostoli viam iniciavit cæli, exercitium scilicet virtutum in seipso, & in carne sua viam viventem: non enim nobis eam proposuit verbis mortuis, sed operibus viventibus in carne sua.

Heb. 10. 20.

Pf. 109. 4.

34 Cap. 10.

Cap. 21.

Exo 33. 19.

1. Cor. 2. 1.

Cap. 22.

Exo. 23. 15.

Ecl. 35. 6.

Mich. 6. 6.

Gen. 32. 4.

se

se commotum ostenderet eosque pleteret, ad se cunctos conuocauit atque illis: filij mei desideratissimi, merito uobis Ioseph frater uester indignabitur, si malitia recorderet, qua fratrem uestrum periculi estis seruumque uendidistis alienigenis: uerumtamen uobis relinquo nomen meum meamque auctoritatem, ut illa uobis sit in praesidium: quocirca cum humanis ualedixero ite uosque ipsos eius offerre conspectui, meum uobiscum nomen fideique adferentes, quem his uerbis meo nomine alloquemini. *Pater tuus praecipit nobis antequam moreretur ut haec tibi uerbis illius diceremus.* Obsecro ut obliuiscaris sceleris fratrum tuorum, & peccati atque malitia quam exerceuerunt in te: nos quoque oramus, ut seruis Dei Patris tui dimittas iniquitatem hanc. Non dicunt Pater noster sed *Pater tuus*: non loquuntur in nomine suo sed illius: *Haec tibi illius uerbis dicere ueni.* Quanto potiori iure poteritis & uos Patrem atque nomen accedere in nomine Christi, qui ueltra in se suscepit peccata, illicque offerre uendum eius uerba, aut uenerabile nomen, sed sanguinem illius, cruciatum, dolores & mortem. Hanc etenim uobis tradidit, ut eam Patri praesentaretis.

Gen. 50. 16.

Cap. 23.

Cap. 24.

Matt. 16. 24. Iud. 6. 7. 17. Iud. 6. 9. 48.

videritis facere, facite. Praesertim enim ille mortem patiens iam illi suam abstulerit ferocitatem, suauemque reddiderit, atque hanc degullans purgationem ex amara conuerterit in gratissimam, ut audio Paulum dicentem: *Ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem.* Ut alias exposuimus.

Decimonono. *Expedit, ut moriatur*, ut per hanc mortem mundum ad ueram reducat fidem & legitimam uero Deo sanctamque obedientiam, suum illud complens oraculum: *Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum*, de quo Sabbato praeterito disseruimus. *Uigesimo, Expedit, ut moriatur*; ut homo beatitudinem & gloriam assequatur sempiternam, quam nulli nisi pueri & immaculati consequuntur, prout sub diuersis figuris D. Ioanni praestentum fuisse legimus. *Apost. 27.* Hanc merito sanguinis Christi obinemus, iuxta dictum Angeli D. Ioanni, quando coelitum illa gloriofam uidit societatem; dum enim curiosus inquireret, quoniam essent & unde uenissent; responsum audiuit: *Hi sunt, qui uenerunt ex magna tribulatione & lauerunt stolas suas & dealbauerunt eas in sanguine agni.* Hanc propositionem ueritissimam idem nobis asseruit D. Ioannes: *Laui nos a peccatis nostris in sanguine suo.* Hoc lauacro Ecclesiam pulchram exhibuit & impollutam; *Ut exhiberet sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam.* Hoc eudem fuit illud, quod singulariter insinuit, quando laucea miles laus eius aperuit de quo: *Exiit sanguis & aqua*, de quo alio loco locuti fuimus.

Hæc est illa huius sententia in caelo determinatae summa celsitudo, summam inquam est decreta sapientia bonitate infinita, scientia incomprehensibili, iustitia rigorosa, meracue misericordia in commodum salutemque nostram, hæc est illa sententia, in terra pronuntiata in Hierusalem suprema summaque iniustitia, horrido nimis peccato & iniquitate maxima, in populi huius infelicis ruinam animaque damnationem. Eia age Christiane ascende & descende factus Angelus hanc scalam ad D. Ioanne tibi propositam, illis similis quos uidit Iacob in qua per desertum se Deus illi praesentem exhibuit & beneficium. Descende in terram huius deserti & infernales contemplare hufones, rubos, dumeta, tribulos, & lapides longè durissimos, hominum erga Deum puniendam ingratitude, cui opera illius optima pessimis rependunt operibus & malicia inferno puniendi; etenim contra Deum manum attollunt auaritia insatiabilis, ambitio fastuosa, & mentis uoluntaria cæcitas, in quam corruunt peccatores; qua de causa perierunt regno, ciuitate &

N B N N N ; domi-

domibus extorres, sine templo, sine pontifice, sine sacrificio, sine Rege, mundo redditi perpetuum & vile periplemar: & ilico sursum ascende & Deum intenes huic inimicum feceris: hic enim est, qui mortem hanc decreuit, & per omnia de-

lineauit. Contemplare qualiter per illam mundi decreuerit salutem, humani generis redemptionem, Angelorum sedium instaurationem, criminum indulgentiam, gratiarum fundamentum, qua gloria tandem fruamur æuiterha. Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIE QVADRAGESIMÆ SEQVENTIS.

HICET nobis Euangelista plures easque diuinas referat historias, earum parte in crastinum referuata, tantum hodie inhæret, cogitationes expendendo, quas ipso teste, inter se Principes & Pharisei contulerant: quibus cum non sufficeret, quod Christum in concilio mortis ream proclamassent, in his vltro progressi sunt eo vsque, vt etiam Lazarum ab ipso resuscitatum. *a.* Voluerint interficere, multa, his cogitationibus manifestando. *Primò;* cordis sui malitiam. *b.* Secundò; qua ratione vnum peccatum, sibi conuocet alterum. *c.* Tertio; lacrymas eorum in morte Lazari fictas fuisse. *d.* Quarto; peritiam eorum prodit contra veritatem obdurationem. *e.* Quintò; ad vltimum eos venisse perditionis. *f.*

a §. 1.
b §. 2.
c §. 3.
d §. 5. 6. 7.
e §. 8. 9.
f §. 10.

§. 1. Maximum Christi miraculum, fuit Lazari resuscitatio, cuius gratiâ inimici illius in Lazarum rediuinum insurrexerunt, velut canes in lapidem.

§. 2. Cogitauerunt Principes. Cum illi cor esset iniquitate plenum, debebant & eorum capita malis abundare cogitationibus.

§. 3. Cogitauerunt vt & Lazarum interficerent. Pater in illis, quod vnum peccatum vocet alterum, sicut in iustis vna virtus alteram sibi sociat.

§. 4. Vocant & sibi mutuo respondentem peccata sicut milui & vlula.

§. 5. Vt Lazarum interficerent, quem suscitauit Iesus. Velle occidere Lazarum resuscitatum, ostendit fictum fuisse splantum super mortuum.

§. 6. Ridicula fuerunt horum lacryme in obitu Lazari, sunt etiam eorum penitentiam, quibus imitantur.

§. 7. Cogitauerunt interficere Lazarum quia multi propter illum abibant & Lazarum cogitant illi interficere, sicut ille, qui male agit odit lucem.

§. 8. Bellum inferi Deus peccatoribus per Predicatores, velut per stellas: idcirco illis malum exoptant, sicut hi Lazaro.

§. 9. Cogitauerunt vt & Lazarum interficerent. Qui per Predicatores non conuertitur, per mortuos rediuinos non conuertitur.

§. 10. Ad vltimum perditionis hi perueniunt, cæci facti & perditii, sicut Ariel apud Isaiam.

HOMI-